

Ursäkt – förlåtelse – försoning

Vesper på Sankt Sigfrids dag

S:t Sigfrids kyrka 15 februari 2006

Bibelläsning (Matt 28:18b–19, Apg 1:8)

Före sin himmelsfärd sade Jesus till sina apostlar, som skulle bygga upp den unga kyrkan:

”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.

Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar:

döp dem i Faderns och Sonens och Den Helige Andes namn

och lär dem att hålla alla de bud som jag har gett er.

Och jag är med er alla dagar till tidens slut.”

”[N]i skall få kraft när den Helige Ande kommer över er

och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judéen och Samarien

och ända till jordens yttersta gräns.”

Betraktelse

I Faderns och ☩ Sonens och Den Helige Andes namn:

Detta vi hörde inträffade någon omkring år 33 e.Kr. i Israel.

Hur såg det ut i Sverige då?

Det var två riken, Svealand och Götaland. Rövare i Tivedens gränsskog

Det skulle dröja ända in på 800-talet innan någon kristen byggde en kyrka i vårt land – tysken Ansgar i Birka – Nordens apostel, ungefär som en ambassadör. Ansgars medhjälpare Nithard slogs ihjäl.

En mer framgångsrik apostel var den engelske biskopen Sigfrid.

Sigfrid predikade i Småland och fick döpa kung Olov Skötkonung i Husaby källa i Västergötland år 1008.

Sigfrids medhjälpare Unaman, Sunaman och Vinaman slogs ihjäl av hedningarna.

Sverige var ett slavsamhälle.

Kvinnor, barn, gamla, fattiga och sjuka ansågs inte vara värdefulla.

Fria, rika män som var krigare hade makten = vikingar

Kristendomens idéer var mycket annorlunda mot vikingarnas.

Barmhärtighet predikades nu – en god framtid för alla.

Men det tog många hundra år att ändra på tänkandet.

Och det pågår än idag.

Liten ordlista:

Ursäkt = förmildrande omständigheter framhålls, att det inte var så illa menat.

Exempel:

”Ursäkta, fröken, att jag kommer så sent till skolan, jag fastnade med foten i en snödriva”, sa en elev en gång.

”Jag kommer försent för bussen gick åt fel håll – och hade fel nummer!”

Förlåta = man upphör att klandra någon.

”Du gjorde fel mot mig, men nu förlåter jag dig, så vi kommer vidare.” Men krav på gottgörelse kan förekomma

Gottgörelse = ersättning, med pengar, arbete, någon sak, eller en ursäkt
Som man uttalar inför många.

Försoning = (åter-)upprätta vänskapliga förbindelser med den som man var osams med tidigare.

Definitioner:

Ursäkt = förmildrande omständigheter som anförs till försvar i ett klandervärd beteende;
Förklaring att det inte var så illa menat

(Storm P's Domaren. ”Men hur kom ni på tanken att stjäla en hel automobil?”

Perikles: ”Ursäkta mig, domaren, men jag behövde bensin att tvätta mina handskar med!”)

Förlåtelse = overseende med liden oförrätt

Förlåta = upphöra att driva klander mot någon, men krav på gottgörelse kan förekomma

Gottgörelse = ersättning, hel eller delvis, för liden oförrätt, som syftar till att ställa tillrätta med mer än bara ord

Försoning = (åter-)upprätta vänskapliga förbindelser mellan parterna i en överstående konflikt .

Kommentarer:

Att nå fram till förlåtelse, och allra helst försoning, är en process som behöver tid och metod.

Övergreppet eller oförrätten kan leda till en stelhet hos offret och en rotlöshet hos förövaren.

Man måste glömma”, sägs det ofta, fast det kan man sällan. Det finns ett motsatt moraliserande som försöker förhindra att man tar upp skuld överhuvudtaget, ”man ska inte skuldbelägga”, säger dom. Tills dess att de själva eller deras egna barn eller vänner råkar illa ut. Rättssamhället dukar under när man tiger om oförrätter. När samhällets mäktiga försvarar orätten förtjänar de att förlora sin makt. Allt har sin tid. Innan man har klargjort vad som verkligen har hänt kan ingen förlåtelse mottas, än mindre någon försoning åstadkommas.

Där är alltid minst tre parter: du, den andre, Gud.

Jag-starka personer kan se att ingen människa är perfekt eller helt ond, tillvaron är inte helt svart-vit, och kan se bra saker också hos den klandervärde och tillstå egna

misslyckanden. Ofta är det lättare för en förövare att ångra sig och be om förlåtelse om han först har fått höra att alla misslyckas någon gång. Ånger kan aldrig framtingas, men värdet av ångern måste framhållas.

Ett lyhört samvete gör oss mänskligare.

Man skall inte besvära den spikslagne Jesus Kristus med förlåtelse och försoning när man försvarar sina fel, det vore att håna Hans korslidande och mena att det var i onödan.

Tänk på alla elakheter, ondska och misslyckanden som alla människor har gjort i alla tider; för länge sedan, det som de gör nu, och sånt som de kommer att göra i framtiden:

allt detta tog Jesus på sig skulden för, genom att Han var oskyldig och är Guds Ord. Han förlåter oss, när vi ångrar oss och ber om Hans förlåtelse och ber om en ny fräsch start.

Livet blir då mycket lättare att leva.
Och vi får en försmak av Paradiset.

AMEN

© copyright 2007-01-03 Kåre Strindberg, STOCKHOLM